

Sygn. akt V CNP 163/07

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi T. G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 marca 2007 r., w sprawie z powództwa T. G.

przeciwko Kompanii [...]

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 listopada 2007

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 marca 2007 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił zażalenie powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w G. oddalające wniosek powoda o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego zostało zakwestionowane przez powoda T. G. skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, a w wyjątkowych wypadkach, określonych w art. 424¹ § 2 k.p.c., także od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji. W obu przypadkach przedmiotem zaskarżenia może być prawomocne orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wypowiadał się na temat znaczenia pojęcia „postanowienie kończące postępowanie w sprawie”. Chodzi tu o takie postanowienie, które przez uprawomocnienie się trwale zamyka drogę do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty w danej instancji (por. np. uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 1998 r., III CZP 44/98, OSNC 1999, nr 5, poz. 87, z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNC 2001, nr 1, poz. 1 i z dnia 6 października 2000 r. III CZP 31/00, OSNC 2001, nr 2, poz. 22).

Użycie przez ustawodawcę dopełnienia „w sprawie” świadczy wyraźnie o zamiarze zwięzienia omawianego pojęcia tylko do orzeczeń kończących postępowanie jako całość poddaną pod osąd, z wyłączeniem orzeczeń incydentalnych, ubocznych. Z tych przyczyn należy odrzucić wykładnię zmierzającą do uznania za kończące postępowanie w sprawie takich orzeczeń, które zamykają tylko jakiś fragment sprawy lub jej boczny nurt, rozstrzygają kwestię wпадkową albo finalizują postępowanie pomocnicze bądź czynności przygotowawcze.

Zaskarżone postanowienie Sądu Apelacyjnego oddalające zażalenie na postanowienie oddalające wniosek powoda o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego ma charakter wпадkowy, nie kończy postępowania w sprawie, dlatego jest niezaskarżalne skargą z art. 424¹ k.p.c.

Mając powyższe na względzie, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od takiego postanowienia, jako niedopuszczalną należało odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).